

Szerkesztői szállítás

Belső-farkasutca 76. szám, nova
lap szellemi részét illető közlemé-
nyek czimzandók.

Az értékes cikkek díjaztatnak.
Készítők nem adhatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre 12 frt.
Fél évre 6 „
Negyed évre 3 „
Egy óra 1 „

Megjelenik minden nap, az ünne-
peket követő napok kivételével.

KELET.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Kiadó-hivatal:

Stein János Könyvkereskedése, ho-
va az előfizetések s hirdetések
küldendők.

Hirdetési díjak:

Négyezer hasáborott garmond sor ára 6 kr.
Pályadíj minden hirdetés után 30 kr.
Nagyobb és gyakori hirdetéseknek külön
kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetések felvételnek:

Bécsben: Oppel Alajosnál (Wollzeile 33
„ Hasenstein és Voglernél (Neuer
Markt 11.)
Pesten: Lang Leopoldnál (Erzsébet-t
9 szám emelet.)

Előfizetési felhívás

„KELET”

1872-diki második év-folyamára.

A kezdet első, nehéz évének a „Kelet” — minden nagyzás nélkül mondhatjuk — szerencsésen végét érte. Szerencsésnek nevezhetjük, mert nem csak, a világren-
ditő események lezajlása után is, fenn tudta a t. előfizető közönség érdekeltségét, még fokozott mérvben is, tartani; hanem egy rövid év oly jelentéktelen tartama alatt is
képes volt munkatársaink, specialis irodalmi viszonyaink közt oly gazdag, sora a lap nevét, tekintélyét és aránylagos hatását megalapítani.

Teljes tudatában vagyunk annak, hogy e szerencsés helyzetet egyedül t. munkatársaink szakértelmének, buzgalmánának köszönhetjük; de a tényt azért lehetlen nem
constatalnunk, hogy a „Kelet” mindjárt életének első évében oda sorakozhatott veteran és nem veteran pályatársai mellé s nem csak szava bir azokéval bátran versenyző
nyomatekkel, hanem a központ és vidék politikai és társadalmi vezérferfiainak figyelmét, érdeklődését, szellemi támogatását is ki tudta vinni magának, sokban pártkülönbség nélkül.

A kezdet nehézségeinek latbavetésével ez eredményt fényesnek mondhatjuk, s annak érdemét t. munkatársainknak készségesen szolgáltatjuk ki, a közügy nevében.

De tulajdonítjuk ez eredményt legfőbbképen annak, hogy a „Kelet”, kezdetben kiadott programjához hiven, elfogadva a kiegyezés közjogi alapját s azon
tántorithatlan állást foglalva: a józan, megfontolt szabadelvűség független közlönyévé küzdött ki magát, föl- és lefelé egyaránt.

Nagyfontosságú, világtörténelmi jelentőségű év hajlik e napokkal végéhez, s ha kül- és belpolitikánkat vezérlő pártunk ingadozás nélkül, biztosan emelkedhetett ki
e küzdelmek zajgásából: oly életrevalóságról tett ezáltal tanúságot, mely a jövőre is biztos zálogul szolgálhat e sokat hányatott hazának. A „Kelet” büszke reá, hogy e párt
egyik szerény harcosául tanusithatá magát a multban, s minden törekvése oda irányul, hogy e sorban méltóan állhassa meg helyét a jövő évben is, mely a törvényhozás új
cyklusának ép oly küzdelmes, mint döntő hatású éve lesz.

Remény-nyel és megnyugvással nézünk éppen ezért a most közelgő új évvel szembe. mert erős hitünk van nemzetünk józanságában; mert bizton számíthatunk nem
csak a régi, hanem új munkatársakra; mert erős munkakedvünk a tapasztalt és folyton növekvő pártfogásból mindig új lelkesülést merít, s mert tollunkat a tiszta meg-
győződés vezérli.

Munkatérünk nem változik: az erdélyi részek közlönye voltunk és maradunk. Azt a tért választottuk, mindjárt kezdetben, munkásságunk számára, mely nehezebb
ugyan, de követelőleg hivatgat, mert pályatársaink éppen ezt részeltetik legkevesebb figyelmükben. Az unio végleges keresztülvitele csak a specialitások méltányos kiegyenlítésével
történhetik, erőszak nélkül meg. Ennek pedig első feltétele a leplezetlen, őszinte ismertetés. Ezért foglalkozánk s foglalkozunk jövőre is első sorban a mi kérdéseinkkel,
melyekre a központi lapok nem fordíthatnak kellő figyelmet. De azért a világ és központ eseményeit s legkivált kelet viszonyainak, a bukaresti dolgoknak ismertetését sem ha-
nyagoljuk el jövőre sem.

Szóval, az adott viszonyokhoz mérve lehetőleg igyekszünk tekintélyes vezércikkjezőink, vidéki, pesti és külföldi levelezőink, tárczáink, közgazdasági rovatunk,
bőv távirataink, élénk ujdonságaink által megoldani nem éppen könnyű feladatunkat.

Buzgalmunkon, igyekezetünkön bizonyára nem mulik az!

Kolozsvártt, dec. 21-dikén 1871.

Szász Béla,

a „Kelet” felelős szerkesztője.

Kiadói szó. A mit a t. szerkesztőség a lap szellemi, azt alólírott anyagi részére nézve szintén ígérheti. A csinos és pontos kiállítás mellett, valamint minden
előleges kötelezettség nélkül ez évben is megváltoztattuk a tömöttebb és nagyobb terjedelmű nyomás által a lap beltartalmát, úgy biztos kilátásunk van, hogy a pártolás ed-
dig tapasztalt emelkedésének folytatása esetén, a lap alakját is megnagyobbíthatjuk.

Előfizetési feltételeink maradnak a régiéek:

Egész évre 12 frt.

Fél évre 6 frt.

Negyed évre 3 frt.

Egy óra 1 frt.

mely összegek legczélszerűbben a csak 5 krba kerülő postai utalványokkal küldhetők be alólírt kiadó-hivatalába.

T. gyűjtőinknek 8 előfizető után tiszteletpéldánnyal kedveskedünk.

Ezen felül rendkívüli kedvezményben is részesítjük a „Kelet” t. előfizetőit, midőn 293 ik számunkhoz mellékelt gazdag tartalmu könyvjegyzékben szabad vá-
lasztást engedünk, úgy, hogy negyedéves t. előfizetőink, a lap díján (3 frt) felül beküldött 7 frtéért 10 frt áru könyvet rendelhetnek meg, s így tovább fél- és egész éves
előfizetőink, a melléklet kimutatása szerint.

Ily előnyök nyújtását csak az eddig tapasztalt s remélhetőleg fokozódó pártolás teszi lehetővé, a mit tisztelettel kér

Kolozsvártt, 1871. dec. 21-dikén

Stein János,

kiadó.

Pest, 1871 dec. 24.

(B.) Az alsóház tegnap befejezte egy időre üléseit s a képviselők eltávoztak, ki jobbra, ki balra, részint hogy élvezzék az ünnepek alatt a családi élet örömeit, részint, hogy a közeledő tisztújításokban résztvegyenek.

Nem visznek magukkal kész költségvetést haza, mit a választók méltán megvárhattak volna, kivált miután a ministerium már sept. 24-én beadta volt a költségvetési előirányzatot. Hanyagsággal sem vádolhatók a képviselők, mert a költségvetés tárgyalásának megkezdése óta naponta és pedig délelőtt 10 órától d. u. 3 óráig tartattak az ülések, és ha mégis megint indennytel fejezte be a ház az 1871. évet is, ennek egyedüli oka a képviselők bőbeszédűsége.

Mi részünkről a szólás-szabadság korlátozásának nem vagyunk barátai, de miután a tapasztaltak után arról győződ-
tünk meg, hogy elotur nélkül szinte lehetetlen nálunk a parlamentaris kormányzatot a maga medrébe terelni, s még ne-

hezebb a reformkérdésekben haladni, a legutolsó esetben talán még ezt is jobb szívvel elfogadnók, mint a jelenlegi állást, melynek következtében egyes szónokok a végtelenségig nyújthatják a vitatkozásokat.

A tegnapi vitatkozást egy nem érdektelen, de mindenesetre időt rabló intermezzo előzte meg, a midőn Paczolay János képviselő a jobboldal részéről és Schwarz Gyula a baloldal részéről azzal vádolták Tisza Kálmánt, hogy tegnapelőtti beszédében azt állította, mintha ők Debreczen városának a nevelés terén és az 1843-ki évben szerzett érdemeit nem respectálnák kellően. A szóváltás meglehetősen éles volt. Melyiknek volt igaza a képviselők közül, nem vitatjuk; de annyit mégis merünk állítani, miszerint annyi parlamentalis gyakorlottságot, loyaltást és higgadságot feltételeztünk egy pártvezérben, hogy magát ily bajba ne hozza, s hogy ha csakugyan szükségesnek tartja, miszerint a baloldal részéről egyes provincialis érdekekért ily éles megtámadások intéztessenek, azt tétessen alsóbb rangú szónokok által.

A cultusminister költségvetése feletti vita alkalmával szükségesnek tartotta Miletics Szvetozár képviselő úr ismét constatalni álláspontját, mire pedig szükség éppen semmi sem volt, mert a képviselő úr semmi újat sem mondott, hanem csak azt ismételte, miszerint ő és elvtársai a magyar nemzetnek és államnak ellenségei, és pedig azért, mert ezek azt tették, a mit Bach és Schmerling.

Végre a cultusministeri költségvetés feletti általános vitát Pauler minister fejezte be egy általános tetszéssel fogadott beszéddel, melyben az ellene irányzott s a személyeskedéssel határos megtámadásokat kellő méltósággal és tapintattal, alaposzággal és határozottsággal czáfolta meg és útasította vissza.

Ezután a ház a cultusministeri költségvetést általánosságban elfogadván, 1872. jan. 3-én kezdődnek a részletes viták.

Mennyi időt fog meg igénybe venni a jövő évben; alig lehetne megjövendölni, miután nálunk a hatásra számított rögtönzések a baloldal részéről oly gyakoriak, et in capite, et in membris.

Bukuresti levél

(Saját levelezőnkől.)

Bukurest, dec. 21.

(L.) XLIV. Még mindig a vasút-ügy az, mely a kedélyeket és pedig igen fokozott mérvben és első sorban izgalomban tartja. Így — ha az uralkodó hangulatot hiven akarom esetenl, én sem kezdekem e levelemet sem mással, mint ez ügygel.

A látszat már-már azt mutatta, hogy az országra nézve ez oly égető kérdés végleges megoldásához közeledik. Ez a kormányynak is igen szíven fekdűt, kivált miután a kül-kormányok s legfőbbképen a porosz-kormány részéről is ily irányban hatalmas pressiót kelle szenvednie; nagy volt tehát a remény, hogy a részvényesek által körülírt pontozatok, melyek törvényjavaslat alakjában terjesztettek a a törvényhozás elé, és pedig az alkotmány ellenére egyszerre mind a képviselőház, mind a senatus elébe — annival bizonyosabban meg fognak szavaztatni, mivel a capacitatiókra elég idő volt engedve s a ministerek is, legkivált Costaforu, Tell, Floresku és Cretzulesku, minden lehetőet elkövettek, hogy a képviselők és senatorok a „helyes” véleményre téríttessenek s a már kinössá vált ügy minden áron való megoldásának elodázhatlan szükségéről meggyőztessenek. Rosz nyelvek azt tartják, hogy

az ékesesszólásnak, melyet Costaforu ur ez ügy érdekében mind nyíltan, mind magánkörökben kifejtett, indító rugója egészen másban rejlik, mint e szerződés méltányos voltában. De bár-hogyan van a dolog, annyi igaz, hogy a fent-jelzett conventió eleinte a siker minden esélyé-vel dicsekedhetett. A hat sectióból álló parla-menti bizottság, melyhez alvált volt, igen lényegtelen módosításokat javasolt s csak egyet-len osztály nyilatkozott, egyenlő szavazatszá-mmal ellene, a többi mind mellette. A tárgy már-már napirendre volt tűzendő, s va-lamennyi arra vonatkozó irat a képviselőház asztalára tétetett. De ezekből kitűnt, hogy a háznak nem a részvényesek társulatával, hanem csak néhány közvetítővel van dolga, kik csak akkor szándékoznak az eredeti enged-ményesekkel, a kötvények tulajdonosaival, illető-leg egy más társulattal, a conventió keresztül-vitelére nézve alkudozásba lépni, ha e java-solt conventió majd már meg lesz szavazva, szentesítve és kihirdetve.

A sajtó, mint ön már tudja, mindjárt kezdettől fogva határozottan ellene volt min-den porosz. vagy porosz-osztrák színezetű czég alatt létesítendő kiegyezésnek, — de most, mi-dőn az ügy részleteinek és minőségének nyo-mára jött, egyhangú vészkiáltást hallatott, tiltakozván a haza ellen forralt árulás(!) ellen, és pedig egyhangulag.

Kérelmek indítványoztattak, melyek ne-hány nap óta csakugyan formaszerint áradnak az ország minden részéből a ház elnökségéhez, ezer meg ezer aláírással ellátva, a leghatározot-tabban követelvé a conventió feltétlen eldo-bását. A Bleichröder név és a legdurvább szít-kok a név színteletere, ma mindenki szájában forognak. Minden lehető és költött negatív tu-lajdonságok és czimek mellett azt sem tudják neki megbocsátani, hogy egy Berlinben kiállított jegyzői okmány (e körülbelül 300 milliónyi értékre vonatkozó társulat alakulása ügyében) küldött ide, melyen egy borbély s egy szol-ga szerepel tanuként. E körülményt arra ma-gyarázzák, hogy vagy a Bismarck protectioja által felfuvalkodott bankár (s ez is zsidó!) rossz időben alkalmazott tréfája ez, vagy pedig igen hatalmas bizonyítéka a jövőre nézve go-nosz szándékainak. Külön czikkék, melyek csak-ugy hemzsegnének a lapok hasábjain, s az em-lített petíciók annyit csakugyan eredményeztek, hogy már is 53 képviselő kötelezte magát ír-a-sos nyilatkozatban, hogy a conventió ellen szavaznak. Azonban úgy értesülök, hogy még ezeken kívül is vannak képviselők, kik szintén elvetik az engedményt, habár a nyilatkozatot nem is írták alá.

Egy szóval a kormány győzelmének esé-lyei minden nap csökkennek s így igen, igen könnyen megeshetik, a mit már egyszer (f. 6. jul. 17-én) egy egészen analog esetben megér-tünk, hogy a kormány előterjesztése megbukik, de a ministerium előre látva ezt, ebből sem csinál kabinet-kérdést! Sőt még annak is van hire, hogy két minster — Catargi és Mavrog-heni szívök fenekén a conventió bukását óhajt-ják s kéz alatt arra is dolgoznak.

A főváros hangulatáról és Brüsszel pél-dájának előszeretettel való utánzásáról már ér-tésítettünk. A rendőrség igen megmondhatla-nul cselekedék, midőn a tervezett s az alkot-mány által is megengedett meetingeket, me-lyek a vasut-üggyel akartak foglalkozni, az által akarta meggátolni, hogy valamennyi nyil-vános terem tulajdonosának megtölti e termék nyilvános gyűlések céljaira való átengedését. E tapintatlanság egyfelől a legnagyobb elke-seredést szülte, másfelől pedig rendkívüli poli-cialis intézkedéseket tett szükségessékké.

Minden rendőri mesterkedések dacára is azonban mult vasárnap megtartott a ezéltott gyűlés Baleano Gergely privát lakásán, hol kö-zel 400 ember jelent meg, legnagyobb részt a

derekből osztályokból. Agents provocate-urs is volt elég, mindennek dacára azonban minden a legszebb rendben folyt le. A három vezér-szónok Fleva, Hasdeu és Missail politikai, közgazdasági és pénzügyi szempontból világítá-meg a vasut-kérdést, mire a gyűlés egyhangu-lag elfogadta a képviselőházhoz benyújtandó kérelem szövegét, változatlanul, melynek hatá-rozati pontjait az indokló előzmények mellőzé-sével ide melléklelem, hogy a közhangulatról hű képet alkothasson ön magának.

A határozati pontok im ezek:

1. „A Bleichröder-concessio rögtön el-vetése.—

2. „A kötvények tulajdonosaival való egyez-keedés a részvényesek társulata útján, az eddigi concessio egyetlen pontja sem engedtetvén el, vagy módosítottván.

3. „Ha a képviselőház által meghatáro-zandó határidő leteltével a kötvények tulajdo-nosai nem jelentkeznének, vagy nem lennének hajlandók az engedményesek helyébe lépni, ez esetben a román állam, a jul. 5—17-diki tör-vény értelmében, kifizeti a bevezetett munkála-tokat és a volt engedményesek által beszállít-ott anyagokat s az építést maga folytatja ro-mánok által és románokkal.“

Most foly az aláírások gyűjtése e hatá-rozatra, holnap pedig a kamara elé terjesztetik az. Az eredményt majd meglátjuk.

O felsége az igazságügyi m. minster előterjesztésére

Az abrudbányai törvényszék területén törv. bírának: Árkosy, K. Bassiotta Lászlót és Ninger Jánost a brudbányára járásbíróknak: Vánca Józsefet; albirónak: Albini Candidót; Topán-falvára járásbíróknak: Loytzel Ferenczet; albi-nak: Trifán Jánost;

a becztercei törv. területén törv. bi-ráknak: Berger Károlyt, Szabó Ferenczet és Fltger Károlyt; Beszterezére járásbíróknak Schmidt Ferenczet, albiráknak Filtsch Gnsztáv s Pap László ügyvédet, Tekere járásbíróknak Nagy Imre valószínű bízott;

a brassai törv. területén törv. bírának Pánczél Joachimot, Neugeboren Frigyes, Bren-nerberg Gyulát, Russu Istvánt és Arzt Mihályt, Brassóba járásbíróknak Popu Józsefet, albirák-nak Schnell Frigyes, Eitel Dánielt s Vizi Jó-zsefet, Hosszufalura járásbíróknak Langer Tamást, albirónak Török Károlyt;

a csik-szeredai törv. területén törv. bi-ráknak Gál Eleket, Madár Antalt, Dózsa Gáb-ort, Cs.-Szereada járásbíróknak Csizsér Károlyt, albirónak Miklósy Józsefet és Gál Endrét, Cs.-Szt.-Mártonba járásbíróknak Márton Ferenczet, albirónak Éltos Zsigmond kolozsvár városi törv. fogalmazót;

a deési törv. területén törv. bírának Frink Endre, Herszényi Bálint, Czicze János, Veres Ákos és Mikó Miklóst; Deésre járásbíróknak Mihály Ferenczet, albiráknak Veres Lászlót, Hosszu Eleket és Keresztes Nándort, Bethlen-be járásbíróknak Sebes Jánost, albirónak Cser-nátoni Vajda Sámuel, M.-Láposra járásbíróknak Szentmarjai Dezsőt, albirónak Berzenzei Miklóst;

a dévai törv. területén törv. bírának Eperjesi Domokost, Gyárfás Ferenczet, Kende-ressy Mihályt, és Balomiri Jánost, Dévára já-rásbíróknak Leitschaft Károlyt, albirónak Juga Gyulát, V. Hunyadra járásbíróknak Tornya Sán-dort, albirónak Nesztor László kolozsmegyei törv. ülnökök Maroslyére járásbíróknak Pipos Lázárt, albirónak Balogh Józsefet;

a fogarasi törv. területén törv. bírák-nak Bisztray Károlyt, Barabás Józsefet, Maier Gergelyt, s Sztojka Joviánt, fogarasba járásbi-rónak Fülöp Eleket, albirónak Negrea Györ-

ha az éj lélekzése lenne, semmit sem hallék Mozdulatlan maradtunk néhány pillanatig, köl-csönösen egymásra tekintgetve, időről-időre már ismét vissza akartunk fordulni.

„Ilyés!“ suttagá egy hang, mely mintha a sötétyből jött volna, leheletszerűen.

Teglewe tekinték — de ő, mintha sem-mit sem hallott volna s lehorgasztott fejjel állt ott.

„Ilyés, Ilyés!“ ismétlé a hang tisztábban ez uttal oly kivehetőleg, hogy meg lehetett és-merni, hogy női hang. Mindketten összerzezen-tünk.

„Nos,“ mondá Teglewe halkan, „most már talán nem kétkedik ön.“

„Várjon csak,“ mondám szintén sugva, ez még nem bizonyít semmit. „Meg kell néz-nünk, ha nincs-e ott valaki, a ki rossz tréfát űz belőlünk.“ Átugrottam a sötétyen s abban az irányban mentem, a merről gondolatom sze-rínt a hang származott.

Éreztem lábaim alatt a puha, ruganyos földet. A földben hosszú párhuzamos föld-csík-vek el: egy veteményes kertben voltunk. De körülbe semmi sem mocszant. Mintha min-

gyót, s Herszényi Kálmánt, Sárkányra járásbi-rónak Fogarasán Györgyöt, Zernestre járásbí-rónak Pintsu Miklóst;

a gyergyó-szent-miklósi törv. terüle-tén törv. bírának Filep Antalt, János Sán-dort s Geréb Kálmánt, Gyó.-Szt.-Miklósrá já-rásbíróknak Kedves Tamást, albiráknak Becse Antalt és Gereőffy Ferenczet;

a gyula-fehérvári törv. területén törv. bírának Marossanu Joachimot, Szalánczy Lászlót, Dánfy Károlyt, Slafkovits Jakabot és Zsá-kó Istvánt, Gyula-Fehérvárra járásbíróknak Mi-hályi Bélát, albiráknak, Velicánu Sándort és Tornya Endrét, Szászvárosra járásbíróknak Le-viczky Károlyt, albirónak Ján Józsefet, Al-gyogyra járásbíróknak Stáncsai Albertet;

a hátszegi törv. területén törv. bírának Schusznak Nándort, Kovács Jánost és gerendi Pap Józsefet, Hátszegre járásbíróknak Imre Do-mokost, albiráknak Szentmiklósi Bélát és Ra-du Tivadart, Pujra járásbíróknak Ponori Sándort, albirónak Majoru Vazult.

a kézdi-vásárhelyi törv. területén törv bírának Kovács Károlyt, Szacsavay Sándort, Szabó Lajost és Elekes Endrét, Kézdi-Vásár-helyi járásbíróknak Kovács Istvánt, albiráknak Nagy Sándort s Dobay Jánost, Kovásznára já-rásbíróknak Horváth Ignácot, albirónak Csia Györgyöt;

a kolozsvári törv. területén törv. bi-ráknak Szentiványi Gyulát, Pintye Józsefet, Ba-uer Jánost, Pap Leontint, Szigethi Józsefet, Dorgó Albertet, Frits Albertet, és Nesztor Já-nost, Kolozsvárra járásbíróknak Biró Jánost, al-biráknak Horváth Kálmánt, Vikol Simont és Szász Bélát, B.-Hunyadra járásbíróknak Agh Fe-renczet, albiráknak Lázár Györgyöt és Telegdi Károlyt, Mósra járásbíróknak, Darabant Sán-dort, albirónak Keresztes Árpádot, Kolozsra járásbíróknak Máthé Gergelyt;

a maros vásárhelyi törv. területén tvr-biráknak Hildebrand Józsefet, Fekete Károlyt, Csongvai Károlyt, Fogarasy Dánielt, Gyárfás Józsefet, Antal Jánost, Bakcsi Józsefet, Gegő Károlyt s b. Konrádsheim Oszkárt, M.-Vásár-helyre járásbíróknak Hajnal Józsefet, albiráknak Vályi Gábort és Jeney Dénest, Nyárad Szere-da járásbíróknak Hajdu Mózes, albirónak Tibád Mihályt, Mező-bándra járásbíróknak Ilyés Sán-dort, Sz. Régenbe járásbíróknak Csia Eleket, al-biráknak Cetetianu Márkot, Egyed Kálmánt és Birthler Frigyes, D.-Sz.-Mártonba járásbíróknak Vita Sándort, albiráknak Simon Albertet és Russu Jánost;

a medgyesi törv. területén törv. bírák-nak Fehefeld Ottót, Kelemen Györgyöt, Pin-ciu Jánost s Schwartz Mártont, Medgyesre já-rásbíróknak Gräser Frigyes, albiráknak Geia-szim Jánost és Heidendorf Konrád Károlyt, Erzsébetvárosra járásbíróknak Gilyén Lajost, al-biráknak Kovács Károlyt, Szenkovits Dénest, Bolkácsra járásbíróknak Surdu Sándort;

a nagy-enyedi törv. területén törv. bírának: Szalánczy Lajost, László Józsefet, Moldován Miklóst s Csügedi Pap Jánost; N.-Enyedre járásbíróknak: Lengyel Károlyt, albi-ráknak: Szentpály Károlyt és Jovián Jenőt; Balászfalvára járásbíróknak: Euyedi Lajost, al-birónak: Kreesun Tivadart; Marosujvárra já-rásbíróknak: Veszprémi Antalt;

a nagy szebeni törv. területén törv. bírának: Schuster Frigyes, Tamásy Bélát, Roska Pétert, Hanneheim Károlyt, Müller Vil-most, Zweier Frigyes, Sulucz Józsefet; N. Sze-benbe járásbíróknak: Wolf Frigyes, albiráknak: Fuchs Lajos, Papist Náador és Bodila Jánost; Szászsebesre járásbíróknak: Leonhád Károlyt; albirónak Paraskiv Jánost; Szerdahelyre járás-bíróknak: Vendel Gusztávot, albirónak: Macella-riu Jánost; Ujgyháza járás bíróknak: Drott-leif Vilmost; Szelistyre járás bíróknak: Maximu Roujeanu Jánost;

den mély álomba merült volna. Még egy nehá-nyat léptem előre. „Ki van ott? kiáltam, olyan forma hangon, mint Teglewe az előbb.

Prrr! egy fölriasztott fűrj röppent föl lábaim alól, egyenesen, mintha puskából lötték volna ki. Önkénytelenül megrettenék. Minő gyerekeség!

Visszanéztem. Teglewe még mindig abban a nyomban állt, melyben elhagytam. Hozzá menék.

„Csak fecserli idejét a kereséssel,“ mon-dá. „A hang egész hozzánkig, hozzám — meszszirol hangzott.“

Csöndesen végig simítá kezével arcát s lassan visszaindult a kunyhó felé.

De én nem akartam oly hamar megadni magam s ismét visszatértem a kertbe. Hogy valaki igazán háromszor kiáltott Ilyést — sem-mi kétség sem volt benne, s be kellett valla-nom magamnak, hogy a hang valami panaszos titokzatos volt. De ki tudja: úgy látszott, hogy megfoghatatlan s pedig talán époly könnyen meg lehetett fejten, mint a kopogást, mely Teglewt előbb úgy megzavarta.

Végig mentem a sötéty mellett, olykor

a naszöldi törv. területén törv. bírának: Lika Miksát, Margineanu Jánost és Bésán Jó-sefet; naszódra járás bíróknak: Marcusiu Ari-ton, albirónak: Verticu Gábort; Ó Rodnára járás bíróknak: Csatt Györgyöt, albirónak Buz-dug Vazult;

a segesvári törv. területén törv. bírák-nak: Welther Jánost, Mátéfi Károlyt, Wolff Ferenczet, és Gärtner Mihályt; Segeşvára járás bíróknak: Wenrich Mihályt, albirónak: Fabri-cius Frigyes; Köhalomra járás bíróknak: Melas Vilmost, albirónak: Banutiú Pált; N Sink-re járásbíróknak: Kaufmann Károlyt;

a sepsi szentgyörgyi törv területén törv. bírának: Brusz Ignácot, Kónya Gerőt és Balogh Isrá: S. szentgyörgyre járásbíróknak; Vajna Károlyt, albirónak: Gödri Ferenczet, Ba-rótra járásbíróknak Csizsér Albertet, albirónak Benkó Józsefet;

a szamosujvári törv. területén törv. bi-rónak Péterffy Dénest, Bárány Lukácsot, Cse-rei Gábort, Onács Sándort, Szamosujvárra já-rásbíróknak, Geisler Somát, Hidalmásra járás-bíróknak, Majtényi Ferenczet, albirónak, Teleg-dy Miklóst, Pánczélesehre járásbíróknak, Nemes Sándort, Székere járásbíróknak; Török Pétert;

a székely-udvarhelyi törv. területén törv. bírának, Ilyés Ferenczet, Tibád Antalt Tamás Károlyt és Ádám Dénest; Sz. Udvar-helyre járásbíróknak; Szabó Dénest, albirónak László Domokost és Sándor Albertet; Keresz-turra járásbíróknak Szász Dénest, albirónak: Sebestény Istvánt; Etédre járásbíróknak; Kassai Farkas Samuelt;

a tordai törv. területén törv. bírának Veres Károlyt, Csegezi Mihályt, Székely Mik-lóst és Sulucz Dénest; Tordára járásbíróknak: Abt Ernőt, albiráknak: Gál Gézát és Nagy Zsigmondot; M.-Ludasra járásbíróknak: Laczhe-gyi Frigyes; Felvinczre járásbíróknak, Füzy Sa-muelt, albirónak: Veszprémi Lászlót kinevezte.

Az igazságügyi m. kir. miniszter az abrudbányai törvényszékhez jegyző-nek: Sánta Jánost; iroda igazgatóknak: Dara-bant Jánost; iroda tisztnek: Jeocu Jánost; ir-nokoknak: Boér János Hochman Gyula és Mikó Dezsőt, fogházfelügyelőnek: Valla Igná-cot; az abrudbányai bírósághoz irnoknak: Stan-ciu Pétert; a topánfalvi j. b. irnoknak: Balo-gi Palládi Dénest;

a besztercei törv. jegyzőnek: Kozma Albertet, iroda igazgatóknak: Henter Gézát, iro-da tisztnek Barb Patriciust; irnokoknak: Sze-toris Albertet és Köpeczi Károlyt; telekkönyv-vezetőnek: Tóth Sámuel; telekk. irnoknak: Sch-midt Lajost; fogházfelügyelőnek: Fakobovics Györgyöt; a besztercei j. b. hoz irnokoknak Méhes Lajost és Bodony Gergelyt; a tekei j. b. hoz irnoknak: Tóth Károlyt;

a brassói törv. hez jegyzőnek: Filtsch Józsefet és Jónás Ferenczet; iroda igazgatóknak Binder Somát irodatisztnek: Boyer Traugottot; irnokoknak: Schiel Frigyes, Jakó Pált, Schnell Alfrédet, Eitel Henriket és Russu Györgyöt; telekkönyvvezető segédnek: Gross Pétert; telek-könyv. irnoknak: Conteswelter Alajost; fogház-felügyelőnek: Hermann Károlyt; a brassai j. b. hoz irnokoknak: Alezius Oskárt: Goldsmidt Mártont, Ádám Adolfot; a hosszufalusi j. b. hoz irnoknak: Bajkó Lajost;

a cs. szeredai törv. hez jegyzőnek: Cse-dő Istvánt; irodaigazgatóknak: Erőss Eleket; iro-da tisztnek: Szabó Istvánt; irnokoknak: Nagy Tamást, Szopos Endrét, telekkönyvezetőnek: Antal Józsefet; telekk. irnoknak: Xantus Já-nost, fogházfelügyelőnek: Orbán Jánost; a cs. szeredai j. b. hoz irnokoknak: Grauru Lajost a cs. sz. mártoni j. b. hoz irnoknak: Részeg Lajost;

a deési törv. hez jegyzőknak: Miskol-czi Molnár Lajost, és b. Horváth Sándort; iro-

megállva s körül vizsgálódva. A sötéty tövé-ben, nem messze kunyhóktól, egy agg, sűrű lombu fűzfa állt. Mint egy fekete folt, úgy nézett ki a kőd fehérjén át az áthatlan fehér-ségben, mely jobban gátolja a látást, mint az éj setétje. Egyszerre úgy tetszett nekem, hogy a fűzfa mellett valami nagy eleven látok mo-zogni. Odarehantam fenhagon kiáltva: „Meg-állj, ki vagy?“ Lépteket hallék, könnyű lép-teket, mint egy nyuló. Egy sajátoság alak — férfi, vagy nő? ki nem vehetem — sohan el gyorsan mellettem, meg akartam ragadni, de rosszul kaptam utána, megbotlottam, egy csalán bokorba estem, mely össze-vissza csipte jar-czomat.

A mint a földhöz támaszkodtam, hogy megint fölemelkedjem: valami keménnyet érez-tem kezem alatt; egy réz fésű volt egy zsino-ron. Az orosz parasztok viselik övükön.

Minden további kiabálásom eredményte-len maradt s összecsuppott arczczal, kezemben a fésűvel, tértem vissza a kunyhóba.

(Folyt. köv.)

A 'KELET' TÁRCZÁJA.

Egy kopogó szellem.

(Turgenew Iván rajza.)

(Folytatás.)

VIII.

Rögtön felöltözködtem s nyomban köve-tém Teglewt. Szemben a kunyhóval, a tulsó oldalon, nem voltak házak, csak egy alacsony itt ott megszakadozott sötényt lehetett látni, melytől meglehetősen meredek lanka vezetett az alyba. A kőd még mindig elfödött minden tár-gyat. Husz lépésre alig lehetett valami alakot megkülönböztetni. Keresztülmasztunk a sötétyen s megálltunk.

„Itt van,“ mondá, fejét lehajtva. „Marad-jon helyében, ne szóljon s hallgassa.“ Én is hallgatoztam, mint ő, de a szakadatlan, majd-nem észrevehetlen suttagáson kívül, mely mint-

da igazgatóknak: Keresztes Nándort; irodatisztnek: Farkas Lajost; irnokoknak: Márkos Jánost, Élteas Endrét, Boér Györgyöt, Szóts Edét, és Buus; K. telekkönyvvezetőnek: Dadai Eleket; telekk. segédeknek: Fenyő Györgyöt, Boros Ferencet és Pataki Victort; telekk. irnoknak: Ferenczi Ferencet, Frink Lajost és Békessy Józsefet; fogházfelügyelőnek: Ilosvai Lajos; a déési j. b.-hoz irnokoknak: Graur Lajost és Bogdán Eleket; a bethleni j. b. hoz irnoknak: Püspöki Antalt; a m. láposi j. b. hoz irnoknak: Rác Lajost;

a dévai törv.-hez jegyzőnek: Kéméndy Istvánt; irodaigazgatóknak: Markus Károlyt; irodatisztnek: Beke Károlyt; irnokoknak: Moldován Györgyöt, Balló Józsefet és Bárdossy Szilárdot; telekkönyvvezetőnek: Sándor Józsefet; telekk. irnokoknak: Konecz Gábot és Váradai Eleket; fogház felügyelőnek: Balog Jánost; a dévai j. b.-hoz irnoknak: Hajdu Mártont; a v.-hunyadi j. b.-hoz irnoknak: Béla Jánost.

a fogarasi törv.-hoz jegyzőnek: Dr. Uzoni Sándort; irodaigazgatóknak: Ivánovics Jánost; irodatisztnek: Jakab Gábot; irnokoknak: Schuller Józsefet, Nagy Miklóst és Czinte Jánost; telekkönyvvezetőnek: Tára Pétert; telekk. irnoknak: Berlia Dávidot; fogházfelügyelőnek: Balog Györgyöt; a fogarasi j. b.-hoz irnokoknak: Riedl Konrádot és Blotz Demetert; a sárkányi j. b.-hoz irnoknak: Kőnczey Gyulát; a zernesti j. b.-hoz irnoknak: Makavei Györgyöt;

A gy.-szt.-miskolci törv.-hez jegyzőnek ifj. Booskor Mihályt; irodaigazgatóknak: Benedek Istvánt; irodatisztnek: Győrfi Dénest, irnokoknak: Péter Lajost és Bokros Endrét; fogházfelügyelőnek: Avéd Kristófot; a gy.-szt.-miskolci j. b.-hoz irnokoknak: ifj. Kis Antal és Zöld Lászlót;

a gy. fehérvári törv.-hez jegyzőnek: Éltés Jakabot; irodaigazgatóknak: Török Istvánt; irodatisztnek: Kain Frigyes; irnokoknak: Tyok Józsefet, Várárhelyi Jánost és Schiessl Vilmost; telekkönyvvezetőnek: Andrassy Sándort; telekkönyvi irnoknak: Greiss Károlyt; fogházfelügyelőnek: Bucsaj Lajost; az algyógyi j. b. irnoknak: Todoreanu Pétert; a gy.-fehérvári j. b.-hoz irnokoknak Rozor Antalt és Hennel Károlyt; a szászvárosi j. b.-hoz irnoknak: Dreganu Jánost;

a hátszegi törv.-sz.-hez jegyzőnek: Miksa Józsefet; irodaigazgatóknak: Jakab Károlyt; irodatisztnek: Pongrácz Ferencet; irnokoknak: Kovács Imrét és Simon Gábot; fogházfelügyelőnek: Brázovay Lajost; a hátszegi j. b.-hoz irnokoknak: Győrfi Antalt és Vladányá Samuelt; a puji j. b.-hoz irnokoknak: Voces Ottót;

a kézdi-vásárhelyi törv.-sz.-hez jegyzőnek: Benkő Pált; irodaigazgatóknak: Barabás Károlyt; irodatisztnek: Pap Adolfot; irnokoknak: Finta Jánost, Baricz Antalt és Vass Jánost; telekkönyvvezetőnek: Horony Györgyöt; telekk. irnoknak: Pünkösdi Albertet; fogházfelügyelőnek: Balog Istvánt; a k.-vásárhelyi j. b.-hoz irnokoknak: Gábor Pétert, Nagy Danielt a kovásznai j. b.-hoz irnoknak: Rápolti Ferencet;

a kolozsvári törv.-sz.-hez jegyzőnek: Kriza Kálmánt, Mikó Imrét; irodaigazgatóknak: Elekes Andrást; irodatisztnek: Sulucz Jánost, König Károlyt; irnokoknak: Bogdán Eleket, Petrikás Jánost, Murányi Farkas Sándort, Tamásy Józsefet, Pálfi Miklóst és Szabó Józsefet; telekkönyvvezetőnek: Müller Danielt és Kőszegvári Gyulát; telekk. segédeknek: Fejér Istvánt és Szekeres Józsefet; telekk. irnokoknak: Csákány Istvánt, Pernet Lajost és Gál Józsefet; fogházfelügyelőnek: Albert Ferencet; a kolozsvári j. b.-hoz irnokoknak: Fenesán Jánost, Balázs Károlyt és Bágyi Endrét; a kolozsi j. b.-hoz irnoknak: Veres Sándort; a b. hunyadi j. b.-hoz irnoknak: Brusz Károlyt és Tomeszkü Gergelyt; a mócsi j. b.-hoz irnoknak: Urlaki Pétert;

a maros-vásárhelyi törv.-sz.-hez jegyzőnek: Csanádi Bélát, kebeleli Nagy Pált és Szász Ignácot; irodaigazgatóknak: Veress Menyhértet; irodatisztnek: Kozma Jánost, Reich: Lajost; irnokoknak: Mentovich Gyulát, Szabó Lázárt, Hinc Miklóst, Friesi Fekete Albertet, Bodó Danielt, Nagy Lajost, Horváth Miklóst, dr. Sipos Lajost; fogházfelügyelőnek: Barna Zsigmondot; a marosvásárhelyi j. b. irnokoknak: Gazda Józsefet; a nyárad-szeredai j. b. irnokoknak: Balla Albertet; a mező-bándi j. b. hoz irnoknak: Mikó Károlyt; a sz.-régeni j. b.-hoz irnokoknak: Mischinger Jánost, Sernád Manót, Reichel Alfrédet; a d.-szt.-mártoni j. b.-hoz irnoknak: Csátó Gábot;

a medgyesi törv.-sz.-hez jegyzőnek: Binder Vilmost; irodaigazgatóknak: Ládai Istvánt; irodatisztnek: Markus Józsefet; irnokoknak: Hinc Károlyt, Kraeger Mihályt, Szentmiklósi Miklóst; telekkönyvvezetőnek: Graesser Károlyt; telekk. irnoknak: Draser Józsefet; fogház felügyelőnek: Pildner Jánost; a medgyesi j. b. hoz irnokoknak: Fronius Károlyt, Kozma Dénest; az erzsébetvárosi j. b.-hoz irnoknak: Dietrich Somát; a bolkási j. b. hoz irnoknak: Miske Lászlót;

a nagy-enyedi törv.-sz.-hez jegyzőnek: Vén Andrást; irodaigazgatóknak: Kovács Ká-

rolyt; irodatisztnek: Varró Eleket; irnoknak: Ács Ferencet, Baranyai Mihályt és Lázár Aurél; telekkönyv vezetőnek: Kezma Imrét; telekk. irnoknak: Drágia Rezsőt; fogházfelügyelőnek: Lovassy Bodogot; a n.-enyedi j. b.-hoz irnokoknak: Török Bálintot és Kolumbán Antalt; a maros-ujvári j. b.-hoz irnoknak: Török Viktort; a balázsfalvi j. b.-hoz irnoknak: Vlasa Emilt.

a nagy-szebeni törvényszékhez jegyzőknak: Csiki Józsefet, Sonnenstein Lajost; irodaigazgatóknak: Alemann Miklóst; irodatisztnek: Dezső Mihályt, Sigerius Hermannt; irnokoknak: Gross Sámuel, Billevita Adolf Gusztávot, Dörner Károlyt, Klein Lajost, Muntján Demetert, Pines Pétert; fogházfelügyelőnek: Schuster Jánost; a n.-szebeni j. b. hoz irnokoknak: Teusch Albertet, Schneider Ernestet, Ardeleanu Vazult; a szászsebesi j. b.-hoz irnoknak: Kootz Frigyes; a szelistyei j. b.-hoz irnoknak: Ironka Miklóst; az ujegeházi j. b.-hoz irnoknak: Jecolai Jánost; a szerdahelyi j. b.-hoz irnoknak: Greavu Bazilt;

a naszói törvényszékhez jegyzőnek: Auner Jánost; iroda igazgatóknak: Pap Macaruit; irodatisztnek: Mán Gábot; irnokoknak: Pável Jánost és Anuti Jánost; fogházfelügyelőnek: Vasilichi Antalt; a naszói j. b.-hoz irnoknak: Verzariu Gergelyt; az ó-radnai j. b.-hoz irnoknak: Tamás Miklóst;

a segesvári törvényszékhez jegyzőnek Dájbukát Jánost; irodaigazgatóknak: Gitschner Károlyt; irodatisztnek: Henter Bélát; irnokoknak: Schmidt Györgyöt, Farkas Miklóst és Apáthy Gyulát; telekkönyv vezetőnek: Heszt Jánost; telekk. irnokoknak: Huszár Albertet és Reichert Józsefet; fogházfelügyelőnek: Papp Istvánt; a segesvári j. b.-hoz irnoknak: Geltsch Jánost; a kőhalmi j. b.-hoz irnoknak: Steinburg Károlyt; a n.-sinki j. b.-hoz irnoknak: Ábrahám Mártont;

a sepsi-sz.-györgyi törv.-sz.-hez irodaigazgatóknak: Bene Istvánt; irodatisztnek: Dénes Lajost; irnokoknak: Sándor Adolfot, Bodor Jánost, Felszegi Lajost; fogházfelügyelőnek: Kővér Sándort; a s.-sz.-györgyi j. b.-hoz irnoknak: Bozák Hieronymt; a baróthi j. b.-hoz irnoknak: Egyed Ferenc Kolozsvár városi irnokot.

a szamosujvári törvényszékhez jegyzőnek: Simay Salamont; iroda igazgatóknak: Duha Gerőt; irodatisztnek: Gidófalvy Károlyt; irnokoknak: Kabos Sándort, Voith Danielt és Gajzágó Dezsőt; telekkönyvvezetőnek: Vincze Miklóst és Karika Pált; telekk. segédeknek: Gajzágó Manót és Hints Károlyt; telekk. irnokoknak: Nagy Károlyt, Sándor Imrét és b. Pölnitz Albertet; fogházfelügyelőnek: Farkas Gyulát; a szamosujvári j. b.-hoz irnoknak: Söfalvy Lajost; a hidalmási j. b.-hoz irnoknak: Demsik Gyulát; a pánczélesei j. b.-hoz irnoknak: Cziple Simont; a széki j. b.-hoz irnoknak: Horváth Istvánt;

a sz.-udvarhelyi törvényszékhez jegyzőnek: Dobay Dénest; irodaigazgatóknak: Balázs Antalt; irodatisztnek: Bőthe Sándort; irnokoknak: Koréh Gergelyt, Dávid Károlyt és Rác Károlyt; telekkönyvvezetőnek: Bihary Imrét; telekk. irnoknak: Eudes Kálmánt; fogházfelügyelőnek: Szabó Lajost; a sz.-udvarhelyi j. b.-hoz irnoknak: Jakab Dezsőt; a sz. kereszti j. b.-hoz irnoknak: Bereczki Zsigmondot; az etédi j. b.-hoz irnoknak: Bovanche Györgyöt;

a tordai törvényszékhez jegyzőnek: Gajzágó Gerőt; irodaigazgatóknak: Kasza Andrást; irodatisztnek: Simonfi Miklóst; irnokoknak: Máthé Albertet, Salamon Sándort és Medán Pált; telekkönyvvezetőnek: Imecs Dénest; telekkönyvi irnoknak: Demjén Józsefet; fogházfelügyelőnek: Scholez Antalt; a tordai j. b.-hoz irnokoknak: Folyovits Albertet és Simon Andrást; a m.-ludasi j. b.-hoz irnoknak: Fosztó Gézát; a felvinczi j. b.-hoz irnoknak: Mészáros Istvánt; az alsó-járai j. b.-hoz irnoknak: Rác Miklóst nevezte ki.

A KELET magán-távirata.

Feladatott Posten, decz. 27. 11 ó. — p. d. e.

Árkeszteli: decz. 27. 11 ó. 15 p. d. e.

A belügyér körrendeletet bocsátott ki a törvényhatóságokhoz, melyben meghagyja nekik, hogy miután az új bíróságok már kinevezettek, a régiak mindennemű fizetését december végén be-
szüntesse.

A tegnapi ministertanács megállapította az osztrák trónbeszédet.

Lónyay miniszterelnök Verseczen képviselőnek megválasztott.

Metternich már Thierstől elbucszott.

NAPI HIREK.

Kolozsvár, december 27.

— Ő felsége m. belügyministere előterjesztése folytán gróf Péchy Manót, abaujmegei főispáni méltóságától, saját kérelmére kegyelemben felmentette, s helyébe Bárczai Albertet Abaujmege főispánjává kinevezte.

— A belügyminiszter közelebb M.-Vásárhely, Oláhfalva, Szamosujvár és Udvarhely városok szervezési munkálatait intézte el.

— Ő felsége Almai Károlyt a szabadságot állományba honvédszázaljai főorvossá szándosi jelleggel kinevezte.

— Kolozs megye régi bizottmánya ma végbe be teljesen működését. A főispán ur a megnyitott gyűlésnek előterjesztvén a belügyminiszterileg véglegesen megerősített szervezeti munkálatakat: ezek áttették az új bizottmányhoz. Majd a közigazgatási és törvénykezési főbírák — Macskási Pál és Biró Pál tették le hivataltársaik nevében mandatumukat a bizottság kezébe, hangos eljenzések közepett. Erre a főispán ur bucsuzott el meleg szavakban a régi bizottságtól, mit ennek nevében a főjegyző viszonzott s a jegyzőkönyv hitelesítése után a gyűlés feloszlott, hogy helyet adjon a holnap összeülő új bizottságnak, melynek megalakulása után első teendője az új tisztikar megválasztása leendő. Koronázza oly siker működését, mint elődjét!

— A színházi választmány f. évi decz. 23-án tartott gyűlésében elhatározta, hogy a kolozsvári nemzeti színházat jövőre házilag fogja kezelni, s e végből intendant választ; az intendant önállóság fog működni, de eljárásáról a választmányunk felelős. Az évi 15 ezer ftnyi subventio, valamint az összes bevétel a színház költségeinek fedezésére fog fordíthatni, az épület jó karba tartása és biztosítása a színházi alaptól fedeztetvén. Az intendant választása decz. 26-ára tüzetvén ki, tegnap — gr. Mikó Imre elnöke alatt — meg is ejtett. A jelen volt 12 választmányi tag közül 9 adta szavazatát b. Huszár Sándorra, (2 László József, 1 Sándor József) s így b. Huszár Sándor a kolozsvári nemzeti színház intendantsa lett, minek a színházvezető barátai szívükből örömdetnek, a választott méltósága és tapintata előre is kezeskedvén az eredményről. A báró ur, mint halljuk, jövő hó elején előleges intézkedéseit már megkezdi.

— A törvényszéki kinevezések hosszú névsorozatot, az erdélyi részekre vonatkozólag — ma egész terjedelmében közölve: bocsánatot kérünk t. olvasóinktól, hogy lapunk berendezése ez egyszer, némi változtatást szenvedett.

— A m. keleti vasut igazgatósága engedvén a közóhájnak, a két ízben való közlekedést Kolozsvár és Nagy Várad között jövő év első napján kezdve ismét helyreállította. Üdvözljük az igazgatóságot e helyes intézkedésért s egyik közelebbi számunkban közöljük az új menetrendet.

(s.) „A mennyezetén sétáló művészek“ (?), kikért Mátrai B. Béla jutalomjátéka mára maradt, szombaton, f. hó 23-án szinte zsúfolt ház előtt mutatták be „non — plus — ultra“ productióikat. Közönségünknek igazán becsületére válik az a meleg és valódi műérzék, tanuskodó érdekeltég, melyben a „mennyezetén sétáló“ urak előadását részesítet. De tréfa, a mi tréfa; majdnem tragicaussá vált a fejfelé brillírozó sétálás, mely egyébiránt a légnomás ismeretes physical igazságnak alap-
szik. A quasitragicum abból állott, hogy a fejfelé lefelé egyik „művész“ az alája kifestett hálóra programszerűleg leestett ugyan; de a hálóról aztán tovább — de már nem programszerűleg — a földre, a mi magában véve nem volt baj; de baj volt az, hogy a másik is, a kinek pedig vorschrittmászig győztesen kellett volna a diadal után a lenge deszkán légi utját folytatnia, utána esett mintegy 3—4 ölnyi magasból directe legyőzött ellenfelenek buslakodó hullájára, mire aztán lön homéri kacaj a publicum gemüthlichkeitjének vissza nem tartható kitörésében és lön utólagos pisztoly elsülés coullissák mögött és lön gőrgőtűz. Szerencsére, mint értesülünk, nem lett egy köknek semmi baja sem, s így az egész tragicomicus finalnak, mint egy élces ismerősünk kijövetkor megjegyzé, az a morálja: hogy ne menj a plafondra sétálni és nem esel le. Mirászünkől hozzá tesszük még, hogy életrevaló policianus kötelessége lenne eféle nyaktörő productiókat vagy egészen eltítani, vagy legalább is szigorú elővigyázat mellett engedni meg. Az eként végződött komédiát Szigethi kedves „Beccületszójá“ előzte meg, melyben Várad Mariska k. a tette első színi kísérletét. Mint kezdővel s azonfelül szép nővel szemben nagyon bajos referens position; mert ha csak bőkolunk: neki is ártunk; ha pedig nem, akkor nagyon udvariatlanok találának lenni. Szép, kedves jelenség, üde, aranyifjúság, aztán egy csomó jóakarát és buzgalom: ez a mi előnyöst mondhatunk a k. a. első kísérlete után; de hiányzik — ugy látszik: természeténél fogva — a k. a. egész megjelenésében a könnyedség s orgnuma még eddig nem igen alkalmas a naiv szerepkörre. Szavaltatában ügyekezett ugyan hangjának hajlékonyságot, előadásának folytonosságot kölcsönözni; de eltekintve attól, hogy első kísérlet, nem igen sikerült. A közönség elég jól, eléggé bátorító tapsokkal fogadta a debut.

— A jövő évi ujonczozást már készítik elő, s a hatóságok utasítva vannak, hogy a hadköteles korosztályok kimutatását, valamint

az ujonczozásnál működő testületek lajstromát terjesszék fel.

— A m.-vásárhelyi orthodox izraelita község dr. Liebschitz Hermann debreczeni rabbit lelkipásztorul megnyerte 2000 frt évi honorárium és szabad szállás beneficiuma mellett. E kitűnő hitszónokról sok szépet és dicsőretest mondanak.

— A m. kir. Igazságügyminiszter Kollerfi Mihály és Tóth Károly belügyminis-
teri számtiszteket, igazságügyminis-
teri első osz-
tályu számtiszteket, Laffer Ede belügymin.
számtisztet, igazságügyminis-
teri másodosztályu számtisztet nevezte ki.

— Ő felsége a m. kir. koronaórság parancsnokul b. Huszár Károly századost kinevezte.

— A „Hilária“ dalegylet tegnap délután 4 órakor tartotta évi közgyűlését a város-
ház termében. Az elnöki megnyitó beszéd után az egylet virágzását tanúsító pénzügyi jelentés olvastatott fel, azután a tisztválasztásra került a sor. Megválasztattak elnökek: Gegenbauer József. Elnöki helyettesnek: Mallik László. Jegyzőnek: Vajna Victor, Vezénylőnek: Jakobi Jakab. Karmesternek: Gunesch Károly. Pénztárnoknak: Pieger József. Gazdának: Slawiczek Raimund. Levéltárnoknak: Scholaster János. Választmányi tagoknak: Groisz Károly, dr. Hintz György, Krémer Samu, Mátrai Ernő. Póttagnak: Böhm József és Beil Venczel. Tisztletbeli tagoknak: Váradai Mór, Capp Albert és Volkman Robert.

— A maros-ludasi kisegítő pénztár-egyletnek, úgy az idevaló „társalkodónak“ folyó 31-kén d. u. 2 órakor, évi közgyűlésök lesz, melyekre az érdekeltek tisztelettel meghívattak. Főtagjai ezen gyűléseknek: a tisztizület megválasztása, és a számadások megvizsgálása. Maros-Ludas december 21-ik 1871 Hantz Pál.

— Honvédtisztképző intézet. A jövő hó elején ül össze egy bizottság, mely katonai kapacitásokból, és tekintélyes polgári egyénekből fog állni. E bizottság teendője lesz a jövő ludoviczeumi intézetnek, mely honvédtisztképző tanodává változik át, tantervét és egész berendezését elkészíteni.

— Kepler Jánosnak, a háromszáz év előtt megindult világreform egyik nagy hőse-
né emlékeztet a gráci egyetem ma decz. 27. ünnepl. Kepler érdemei fennmaradnak nemcsak a csillagászatban, hanem a menyinyiben épen azoknak alapján a prakticus életben több, addig ismeretlen irányu mozgalomnak megindulása lett lehetővé, az összes tudományos világban is.

Felelős szerkesztő Szász Béla.

Nyiltér*)

Felelet Gyarmathy Miklós ur válaszára.

Hirlapi ténre nem pénzbeli követeléseim utáni vágyból, hanem azon polgári kötelességből léptem, hogy mások hasonló mulasztások általi megkárosításának megelőzése végett, bizonyítványt nyujtsak arról, hogy én ilyenné ügyekben mennyre meg nem bízható.

Őn azt állítja, hogy nekem a Kolozsvári Körben úgy nyilatkozott, hogy mig m. kir. mérnök Rauschek ur a hivatalos iratokat be nem adja, nem elégíthet ki s hogy ekkor azt én is beláttam. Ez teljesen valótlan. Őn hoz-
zám jöve ezt mondotta: ne gondoljam önről, mikép ránkorságból nem fizetett eddig ki, mert ez nem egyéb fejlekedésségnél, mire ezt választam: ilyesmit nem szoktam elfelejteni — s ezzel elváltunk.

Rauschek urral való mentegetőzése különben sem elfogadható, mert illetményemből még kiszállásunkor is kellett volna fizetnie, mert uti naplóm beadtam s illetményem befizettetett, az tehát nekem minden okoskodás nélkül kiadandó. Mi köze ez ügygyel mérnök Rauschek urnak, nem tudom, de ha ez ügyben szakértőül is van alkalmazva, neki az én uti naplóm és illetményemmel semmi köze s az erre vonatkozó hivatalos iratok nála nem lehetnek, azokat nekik kiadni ön jogosítva nem volt, legfennebb a mérnöki operátumokat; ha tehát ön kiadta, ezzel jogosítatlan visszaélést követett el s méltóságát nem használhatja. Ez azonban mind csak üres mentegetőzés, mert ön maga is be-
ismeri, hogy igényem jogos, nem tagadja, hogy uti naplóm alapján megállított illetményemet felvette, itt tovább írományokra nincs, nem lehet szükség, hanem csak ki kell adni a részemre bekért, befizetett s külön csomagba elhelyezve lenni kellett illetményemet. Itt minden további okoskodás hasztalan.

Személyemet illető megjegyzéseit felelet nélkül hagyom, tudván, hogy vannak emberek, a kiktől jövő dicsőret nem emel, gyalázás nem aláz.

Kolozsvár, 1871 december 25-én.

Véltits Lajos,
mérnök.

*) E rovat alatt közöltékért csupán a sajtóhatóság irányában vállal felelősséget a szerk.

(437)

(4-*)

Irodalmi ajándékok!!

A karácsoni és újévi ajándékok
vásárlói kedveltjeiknek szebb, hasznosb és maradandóbb
becsü ajándékot nem választhatnak, mint

STEIN JÁNOS

könyvkereskedésében Kolozsvártt,
bel-középutca, gróf Teleki-ház,

hol a hazai, ugy a német, francia és angol irodalom remekművei,
különösen pedig ajándékoknak alkalmas dísz-albumok, remekírók, költemények,
imakönyvek és ifjúsági iratok legolcsóbban a legdiszesebb kötésekben dús vá-
lasztékban találhatók.

ÚJÉVRE!!

(382)

(9-12)

Új-évi ajándékok

BESZERZÉSÉRE

ajánlja tiszteletteljesen alólírott a t. cz. közönségnek dusan berendezett

porcellán raktárát,

melyet az üzlet máskénti berendezése miatt leszállított gyári áron végképen ad el.

Egyszersmind ajánlja minden időre gazda-
gon ellátott férfi, női- és gyermek

cipő raktárát

bársony, posztó, brünell és többféle bőrből, izlé-
ses kiállítással a legjobb anyagból készítve

példátlan jutányos ár mellett.

Vidéki megrendelések mérték, vagy minta cipő beküldése mel-
lett azonnal és pontosan teljesíttetnek, meg nem felelők kieserítetnek. A nála vett
lábbeliknek jutányos kiigazítását is elvállalja az alólírott.

Végül ajánlja norinbergi és diszaru cikkeit u. m. útibőröndöket és táskákat,
sétapálcákat, esernyőket, esőköpenyeket, késeket, evőeszközöket, ollókat, varró
párnákat, ékszereket,

férfi kalapokat

és aközeledő karácsony és új-évre

mindenféle ajándékok gazdag kiállítását, valamint gyermek-
játék tártát.

GUGGENBERGER PÁL,
főtér, Antos ház.

Újévi ajándékok!

Karvázy Gyula

ajánlja a legújabb és legszebb diszmű dobozait, melyek egyenest a híres bor-
deauxi Louis Charles és neufchateli Suchardtól érkeztek: áruk 30
krajczártól kezdve 10 forintig; különös figyelembe ajánlom a következő cikkek:

csinos kis doboz 20 darab finom csokoládé szivarral	—	frt 40 kr.
indiai szivar tárczák, egy darab	—	frt 65 kr.
francia " " " " " " " "	—	frt 75 kr.
zene-album ellátva 8 ének és táncdarabbal	1	frt 10 kr.
" " " " " " " " " "	2	frt 50 kr.
egy kis doboz csokoládé bonbon	—	frt 60 kr.
" nagy " " " " " " " "	1	frt 20 kr.
" doboz csokoládé felvágott darabokban	1	frt 30 kr.
legfinomabb csokoládé fontja 90 krtól	1	frt 80 krig.

Ajánlom továbbá **KARÁCSONFÁRA** való cikkek, melyek ná-
lam a legnagyobb választékban találhatók, szintugy vékony viasz és színes
paraffin gyertyákat.

(430)

(5-10)

Karvázy Gyula.

Stein János könyvkereskedésében Kolozsvártt
s általa minden könyvárusnál kapható:

MAGYAR POLGÁR NAGY NAPTÁRA 1872-dik szökő évre.

Szerkeszti K. PAPP MIKLÓS.

TARTALOM:

I. Naptárrész 1872-re. II. Szépirodalom, történet, természettudomány és közgazdasági rész. 1. A hon-
véd foglyok Szebenben. Költemény Medgyes Lajostól. 2. A kivégzett Török professor fogsági naplója.
Közi K. Papp Miklós. 3. Toma, román népballada. Közi Moldován Gergely. 4. Egy hadi ítélet 1849-
ben. Közi Ferencztől. 5. Újabb adatok Lovassy László felségsejtségi pöréhez. Közi K. Papp Miklós.
6. Tökélyné zászlója, elbeszélés Lukácsfytól. 7. Fehér Anna, népballada, közli Lukácsfy. 8. Mirabeau
halála Louis Blanc-tól, fordította a száműzöttek lapjából a „L'Homme”-ból Tussai. 9. Széchy Mária
levéltárából (1668). Közi Szilágyi Sándor. 10. Egy bál Mátyás királlyal. 11. Egy román népvészor nap-
lója (1849-diki román népfelkelés történetéhez). Közi K. Papp Miklós. 12. A Kossuth-banquet Washing-
tonban (1852). 13. Szent-György helyettese Langbeintől, fordította Szász Béla. 14. Egy léghajós. Elbe-
szélés Jókai Mór-tól. 15. Bölcseidál. Petrusz Jenőtől. 16. Az ó sáncz szorosa. Orbán Balázstól.
17. Dalok Jankához, Sági Lajostól. 18. Darwin elmélete, Herman Ottótól. 19. A kadicfalvi malom
Székely népballada. Közi Szűcs Mihály. 20. A gazdálkodás- és takarékoságról, Janet Pál után Sági
Lászlóné. 21. Nagypénteken, Indali Gy. 22. Nagy események dióhéjban. 23. Román népdalok. 24. A

munkásokról, Sági Lászlótól. 25. Egy 1632-ik évi fali naptár, közli Jakab Elek. Egy igen érdekes
esketés 1563-ból, közli P. Szathmári Károly. 27. A hasznosról és a becsületről, Janet Pál után, Sági
Lászlóné. 28. A természettudományok száz év előtt. 29. A csendestengeri vasút pálya. 30. A zsidók man-
nája. 31. Egy pár szó a komlótermelésről. 32. Szesz finomító gyárak felállítás. 33. A sajtókészítésről. 34. Pár
szó a trágyahulladékról. 35. A méter-mérték és súlyrendszer. 36. Bélyegilletékek. 37. Távirat. 38. Posta. 39.
Vasúti menetrendek. 40. A Királyhágón inneni vásárok. 41. Teljes tisztai címztár a legújabb hivatalos adatok
nyomán. 42. Hirdetések.

Tiszti czimtárral 1 frt 30 kr.

Czimtár nélkül 1 frt.

Erdélyi képes nagyobb naptár 1872-dik évre.

Tiszti czimtárral s érdekes tartalommal.

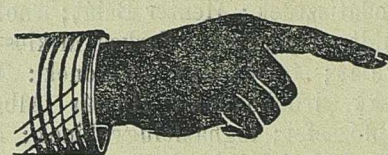
Ára 50 kr.

K ö z h a s z n u

Erdélyi Képes Naptár 1872-dik szökő évre.

Különös tekintettel a vásárok hibátlan kiadására.
Sok képpel, tanulságos és mulattató olvasmányokkal.

Ára 26 kr.

Irodai fali naptár

katholikus és protestáns, görög-orsz és izraelita naptárral, bélyegilleték-táblákkal,
a kolozsvári levélposta indulása s érkezése, távirat, kamat-számítás és árendát
mutató táblákkal.

Különös tekintettel hivatali használatra.

Ára 30 kr. postán küldve 35 kr.

Újévi ajándékok!!

(429)

(5-7)

A karácsoni és újévi ajándékok vásárlóinak
ajánlja dús választéku csukrászatát

Tauffer János

Kolozsvártt.

Karácsonfák feldíszítésére ajánlja mindenfajta csukorkáit, s finom
párisi csukorkákkal megtöltött diszes dobozait

50 krtól — 10 frtig.

Naponta kaphatók friss mákos és diós kiflik, kalácsok, kuglofok
és sokféle izletes sütemények.

Megrendelések itt helyben, úgy vidékre pontosan és
gyorsan eszközöltetnek.

Tauffer János csukrászatában.

Dús választék!!

Karácsonfák díszítésére!

(424)

(3-5)

Figyelmeztetésül.

a t. cz. nagyérdemü közönséghez.

Tisztelettel kívánjuk tudatni ugy a helybeli mint a
vidéki nagyérdemü t. cz. közönséggel, hogy miután 9 év
óta fenállott közös cég alatt folytatott üzletünkkel a
közelebbi hónapokban megkülönbözní határozott szándékunk:

Ennélfogva minden áru-cikkeinket jelen

December-hó 18-kától

kezdve

leszállított gyári áron szándékunk
eladni.

Ezt teszszük annyival is inkább, hogy különözésünk után
mindketten külön külön cég alatt egészen új és divatos
cikkekkel lehessünk szerencsések a n. érd. t. cz. közönség
szolgálatára

teljes tisztelettel:

ASZLÁN és HUGÓ.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan
teljesíttetnek.

Leszállított gyári áron.

Leszállított gyári áron.